

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Ιωάννης ο πρεσβύτερος, ο νέος χρυσόστομος και ελεήμονος, εκ Χαλδίας Μικράς Ασίας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/391/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 19/6/2015 9:30:00 μμ

Δημιουργία εγγράφου: 22/02/2025 22:32:27

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 13 Ιουνίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 19/6/2015 9:30:00 μμ

Βιογραφία

Άβραάμ Ἄγγελοι τρεῖς ὤφθησαν πάλαι, τέκνου γέννησιν ἀνακοινοῦντες,
Νόες Ἄγιοι τρεῖς ὤφθησαν αὐτίς, σὲ καλέσαντες ἐπὶ τὰ κρείττω.

Ο π. Ιωάννης Τριανταφυλλίδης γεννήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 1836 μ.Χ. στο χωριό Λωρία (Μούζενα) του νομού Τραπεζούντος, από ευλαβείς γονεῖς, τον Τριαντάφυλλο και την Κυριακή. Επειδὴ δεν υπήρχε σχολεῖο στην πατρίδα του, ἔμαθε ἀπὸ ἕνα ἐγγράμματο τα κοινὰ γράμματα σε ἕξι μῆνες, ὄντας πολὺ ευφυῆς.

Σε ηλικία δεκατεσσάρων ἐτῶν ἔμεινε ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα γι' αὐτὸ ἀναγκάστηκε πρὸς ἐξεύρεση ἐργασίας νὰ ξενιτευτεῖ στα παράλια του Πόντου, ὅπου ἐργαζόταν τον χειμῶνα σε ἀρτοποιεῖο και το καλοκαίρι σε γεωργικὲς ἐργασίες. Σε ηλικία δέκα ἐπτὰ ἐτῶν νυμφεύθηκε κάποιον σεμνή και ευλαβὴ νέα, ὀνόματι Ελένη, με την ὁποία ἀπέκτησε ἕνα υἱὸ και θυγατέρες.

Κάποιον καλοκαίρι με την σύζυγο του πήγαιναν στο χωριὸ του με τα πόδια. Στον δρόμο τους συνάντησαν τρεῖς Ἄγγελοι με μορφή ἀνθρώπων. Προπορευόταν ὁ Ιωάννης. Τον κοίταξαν προσεκτικά οἱ Ἄγγελοι ἀλλὰ δεν του μίλησαν. Μετά συνάντησαν την σύζυγο του και ὁ ἕνας της λέγει: «Οἱ χωριανοὶ σας περιμένουν νὰ γίνει ἱερέας ὁ Ιωάννης. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα του Θεοῦ». Ὁ δεύτερος της εἶπε: «Μετά ἀπὸ τριάντα χρόνια θα ἀξιωθεῖτε νὰ προσκυνήσετε τους Ἁγίους Τόπους», και ὁ τρίτος: «Μετά την κοίμηση του θα συναριθμηθεῖ με τους Ἁγίους». Ἡ Ελένη ἐρώτησε με ἀπορία: «Πως εσεῖς που εἶστε ἀνθρώποι γνωρίζετε τὸ μέλλον, τι θα γίνει μετά ἀπὸ τριάντα χρόνια;». Εκείνοι ἀπάντησαν: «Εμεῖς δεν εἴμαστε ἀνθρώποι ἀλλὰ Ἄγγελοι του Θεοῦ και ἤρθαμε νὰ σας προειδοποιήσουμε νὰ μην ἀρνηθεῖ ὁ Ιωάννης τὸ μυστήριον της Ἱερωσύνης». Εκείνη με φόβον και συγκίνηση ἀπάντησε: «Ἀς γίνει τὸ θέλημα του Θεοῦ».

Τὸ 1870 μ.Χ., σε ηλικία τριάντα τεσσάρων ἐτῶν ὁ Ιωάννης προσκληθεῖς στο μέγιστον ἀξίωμα της Ἱερωσύνης και κάνοντας υπακοή στο θέλημα του Θεοῦ, κατὰ την Ἀγγελικὴ πρόρρηση, χειροτονήθηκε ἱερέας ἀπὸ τον αείμνηστο Μητροπολίτη Χαλδίας Γερβάσιον. Τοποθετήθηκε ἐφημέριος στο χωριὸ που γεννήθηκε και λειτουργοῦσε στις Ἐκκλησίες του Ἁγίου Παντελεήμονος, της Ὑπεραγίας Θεοτόκου και στο Μοναστήριον του Ἁγίου Γεωργίου (Λερμούχου και Ζαντού). Ἀν και ὀλιγογράμματος, ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον του και την ευφυΐαν του ἔμαθε πολὺ καλά την τάξη των Ἀκολουθιών και τα της Ἱερωσύνης, ἀπὸ τους μοναχοὺς του Ἁγίου Γεωργίου Χουτουρά. Εἶχε χάρισμα στην ομιλία και ὁποῖος μιλοῦσε μαζί του ἐνιωθε χαρὰ. Και ὅταν κήρυττε τον λόγο του Θεοῦ, οἱ λόγοι του μετέδιδαν γλυκύτητα και χάρη. Παρ' ὅτι δεν εἶχε σπουδάσει, ἦταν σπουδαῖος ἱεροκήρυκας, γι' αὐτὸ τον ἀποκαλοῦσαν «νέον Χρυσόστομον». Ὁ π. Ιωάννης ἀφιερώθηκε μετά την χειροτονία του στο ποιμαντικὸ ἔργο και προσπαθοῦσε νὰ ἐργάζεται την ἀρετὴ και νὰ τηρεῖ με ἀκρίβεια τις ἐντολές του Θεοῦ, ἰδιαίτερα δε την ἐλεημοσύνη.

Μολοντί ἦταν μέτριος ἀπὸ υλικά ἀγαθὰ, ἔτρεφε τους πεινασμένους, ἐντύνε τα φτωχὰ και ὀρφανὰ και φιλοξενοῦσε τους ξένους στο σπίτι του. Τους φτωχοὺς του χωριοῦ τους βοηθοῦσε νὰ πληρώνουν τους φόρους. Για τὸ καλὸ του χωριοῦ ἔκανε δρόμους, γέφυρες και βρύσες.

Το 1877 μ.Χ., κατά τον ρωσοτουρκικό πόλεμο, ο π. Ιωάννης, ο καλός ποιμήν, φρόντισε να μην λείψουν τα βασικά είδη διατροφής. Έγραψε επιστολές σε γνωστούς του πλουσίους και συγκέντρωσε τα απαραίτητα, τα οποία διένειμε στους φτωχούς και έτσι σώθηκαν από την πείνα. Η αρετή και οι φιλανθρωπίες του έγιναν γνωστές στην περιοχή του Πόντου και οι άνθρωποι τον αποκαλούσαν «νέον ελεήμονα».

Ο πατήρ είχε το χάρισμα να συμφιλιώνει τους ανθρώπους που είχαν έχθρα μεταξύ τους. Ως ειρηνοποιός έγινε το ειρηνοδικείο της ιεράς Μητροπόλεως. Όταν μεμονωμένα άτομα ή και ολόκληρα χωριά πήγαιναν στον Μητροπολίτη να εκδικάσει τις διαφορές τους, αυτός τους παρέπεμπε στον π. Ιωάννη λέγοντας: «Πηγαίνετε σ' εκείνον. Θα σας συμβιβάσει επειδή είναι σοφός, έχει γλυκιά γλώσσα και θεία χάρι». Και όντως τους ειρήνευε. Έρχονταν σαν εχθροί ζητώντας εκδίκηση και έφευγαν σαν αδελφοί αγαπημένοι. «Ήταν εχθρός και πολέμιος του μίσους, της εκδικήσεως και των σκανδάλων, αλλά φίλος και διδάσκαλος της αγάπης και της ειρήνης».

Ο π. Ιωάννης είχε ένα εγγονάκι από την θυγατέρα του η οποία πέθανε και το άφησε ορφανό. Όταν πήγαινε στο σχολείο, κάποια μέρα έκανε μια αταξία και ο δάσκαλος το έδειρε με ραβδί και με κλωτσιές. Μετά από λίγες μέρες το ορφανό εγγονάκι πέθανε. Άλλοι συγγενείς και ο πατέρας του παιδιού ήθελαν να εκδικηθούν τον δάσκαλο και να τον σκοτώσουν. Ο π. Ιωάννης έκανε πολλή προσευχή. Στο δικαστήριο ζήτησε και κατόρθωσε να ειρηνεύσει τους επαναστατημένους συγγενείς και να βγάλει από την φυλακή τον δάσκαλο. Ως παππούς του πεθαμένου ορφανού πόνεσε, αλλά ως μαθητής του Χριστού, ως κήρυκας της αγάπης, συγχώρησε και αποφυλάκισε τον δάσκαλο.

Το 1900 μ.Χ. μαζί με την πρεσβυτέρα του αξιώθηκαν να προσκυνήσουν στον Πανάγιο Τάφο, στον Γολγοθά και στα πανάγια προσκυνήματα των Αγίων Τόπων. Έμειναν έξι μήνες και επέστρεψαν στο χωριό τους. Το προσκύνημα τους έγινε τριάντα χρόνια μετά από την συνάντηση και την πρόρρηση των Αγγέλων.

Η καλή πρεσβυτέρα Ελένη κοιμήθηκε στις 26 Ιουλίου 1902 μ.Χ. Ο π. Ιωάννης, αφού επί τριάντα τρία έτη ποίμανε θεαρέστως το λογικό του ποίμνιο, κοιμήθηκε εν Κυρίω στις 13 Ιουνίου 1903 μ.Χ., ημέρα Παρασκευή, και τάφηκε στην Εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονος. Έφυγε κατάφορτος από καλά έργα τα οποία τον ακολουθούν, και άφησε παραμυθία, στήριγμα και θησαυρό πολύτιμο στους πιστούς το ιερό του λείψανο.

Μετά τον ενταφιασμό, μια νύφη του π. Ιωάννου είδε το Άγιον Πνεύμα εν είδει περιστεράς να κατέρχεται στον τάφο του.

Ύστερα από τρία έτη, ο π. Ιωάννης παρουσιάστηκε σε όνειρο σε μια γυναίκα ονόματι Παναγίλα και της είπε να κάνη με τον αδελφό της την ανακομιδή των λειψάνων του, γεγονός που πραγματοποιήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 1906 μ.Χ. ως εξής: Όταν πήγαν στο κοιμητήριο, είδαν τον π. Ιωάννη να στέκεται επάνω από τον τάφο του με την ιερατική του στολή και να διαβάζει το Ευαγγέλιο. Το πρόσωπο του έλαμπε σαν ήλιος και τους προέτρεψε να σκάψουν. Είχαν μαζευτεί πολλοί άνθρωποι, έβλεπαν την Παναγίλα να μιλάει αλλά δεν έβλεπαν με ποιόν μιλά και την θεώρησαν για τρελή. Όταν βρήκαν τα λείψανα του π. Ιωάννου, είδαν τα δυο του χέρια να είναι άφθορα. Έκλαψαν από χαρά και συγκίνηση, τα προσκύνησαν και πληροφορήθηκαν για την αγιότητα του δοξάζοντας τον Θεό.

Το γεγονός έγινε γρήγορα γνωστό στην περιοχή της Χαλδίας. Κάθε μέρα κατέφθαναν πλήθη ανθρώπων, χωριά ολόκληρα με τους ιερείς, ακόμη και Τούρκοι αγάδες, για να προσκυνήσουν τα άγια λείψανα, φέρνοντας λάδια και κεριά ως δώρα στον Άγιο. Έλεγαν οι Τούρκοι: «Αυτός ο παπάς εφέντης, και ζώντας άγιος ήταν και μετά τον θάνατο του (φανερώθηκε περισσότερο. Αν του κτίσετε Εκκλησία και εμείς θα προσφέρουμε».

Έγιναν τότε και θαύματα. Πολλοί ασθενείς θεραπεύτηκαν. Κάποιοι νέος είκοσι ετών από την πόλη Μιχαήλοβα κοντά στην Τιφλίδα του Καυκάσου, που είχε τρελαθεί, τον είχαν δεμένο, για να μην προξενήσει κακό στον εαυτό του ή σε άλλους. Τον πήγαν σε πολλούς γιατρούς, σε μάγους, σε Εκκλησίες και τέλος χωρίς να θεραπευθεί τον έκλεισαν σε φρενοκομείο της Τιφλίδος. Μια νύχτα φαίνεται στον ύπνο της μητέρας του τρελού παιδιού ο άγιος Ιωάννης λέγοντας της, να μην κλαίει γιατί το παιδί της θα γίνει καλά. Να του δώσει να πιεί νερό στο οποίο να βάλει μέσα από το χώμα του τάφου του, και να κάψει ένα κομματάκι από το φελώνι και να το θυμιάσει. Έκανε όπως της είπε ο άγιος και το παιδί της έγινε καλά.

Μια Αρμενική οικογένεια είχε μοναχοπαιδί δώδεκα ετών, άφωνο επί τέσσερα έτη, εξ αιτίας φόβου. Ο πατέρας του ήταν κομμουνιστής και το παιδί του το πήγε για εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο της Τιφλίδος, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Η μητέρα του ήταν πιστή χριστιανή και κρυφά από τον άνδρα της το πήγαινε σε πολλές Εκκλησίες αλλά δεν θεραπεύθηκε το παιδί. Όταν έμαθε το παραπάνω θαύμα, με πίστη και ευλάβεια ζήτησε χώμα από τον τάφο του Αγίου, το διέλυσε σε νερό, πότισε με αυτό το άφωνο παιδί της και αμέσως άρχισε να μιλά. Με χαρά μεγάλη η μητέρα του παιδιού ανήγγειλε το θαύμα στον άθεο άνδρα της και κήρυξε την χριστιανική της πίστη. Τότε και ο σύζυγος της πίστεψε και μετανοιωμένος ευχαρίστησε τον Θεό.

Οι απόγονοι του Αγίου Ιωάννου ήρθαν πρόσφυγες στην Ελλάδα και έφεραν μαζί τους το χέρι και την κέρα του Αγίου. Τα λείψανα του Αγίου Ιωάννου συνεχίζουν να θαυματοουργούν.

Η Αναστασία, εγγονή του Αγίου, διηγήθηκε: «Κατά το 1930 μ.Χ. αρρώστησε κάποιος γιατρός γνωστός μιας φίλης μου εδώ στην Θεσσαλονίκη. Είχαν παραλύσει τα χέρια του και οι γονείς του ήταν απαρνηγόρητοι γιατί ήταν νέος στην ηλικία, περίπου τριάντα πέντε ετών. Τον πήγαν σε πολλούς γιατρούς και σε Εκκλησίες, αλλά δεν βρήκε θεραπεία. Όταν από την φίλη μου έμαθε για τα λείψανα του πάππου μου αγίου Ιωάννου, ζήτησε να τα προσκυνήσει. Τον σταύρωσα με την αγία χείρα και τότε ο άρρωστος κίνησε τα παράλυτα χέρια του, πήρε τα άγια λείψανα και τα έσφιγγε στο στήθος του με μεγάλη πίστη, ευχαριστώντας τον Θεό και τον άγιο Ιωάννη για την θεραπεία».

Ο Άγιος Ιωάννης Τριανταφυλλίδης είναι αναγνωρισμένος Άγιος από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και καταχωρημένος στα βιβλία των τοπικών αγιολογιών του Πατριαρχείου. Η μνήμη του τιμάται στις 13 Ιουνίου (κοίμηση) και στις 7 Οκτωβρίου (ανακομιδή). Υπάρχει ασματική ακολουθία του, αγνώστου υμνογράφου. Ο Μητροπολίτης πρώην Ροδοπόλεως Λεόντιος Χουτουριώτης (1844 - 1926 μ.Χ.) εργάσθηκε για την καθιέρωση της ετήσιας μνήμης του στην Χαλδία.

Σημείωση

Τα στοιχεία που γνωρίζουμε για τον Άγιο Ιωάννη Τριανταφυλλίδη, τον νέον ελεήμονα διασώθηκαν από τον εγγονό του Σπυρίδωνα Τριανταφυλλίδη σε χειρόγραφες σημειώσεις σε γλώσσα καθαρεύουσα. Ο Σπυρίδων είχε χρηματίσει δάσκαλος στην Τραπεζούντα και κοιμήθηκε το 1942 μ.Χ. στην Θεσσαλονίκη. Ο γιος του Ιωάννης τα έδωσε στον κ. Κλημεντίδη Παναγιώτη και εκείνος τα παραχώρησε για την συγγραφή του βιβλίου «Ασκητές μέσα στον κόσμο».

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Χαλδίας τὸν γόνον Ὁρθοδόξων τὸ κλέϊσμα, τὸ τῆς εὐσεβείας ταμεῖον, Ἰωάννην ὑμνήσωμεν, τὸν χέοντα ἰάματα πιστοῖς, καὶ ἔλεος τοῖς τρέχουσιν αὐτῷ, καρποδότην διδασμάτων τῶν θεϊκῶν, εἰρήνην τὸν παρέχοντα· δόξα σοι κράζομεν σοφέ, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι, πᾶσι τοῖς προσιοῦσί σοι πιστῶς, σκέπην παρήγορον.

Κοντάκιον

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ καλάμῳ Ἄγιε, τῆς σῆς ἀγάπης καὶ λόγου, τὴν σὴν ποιμνὴν ἤλκυσας, ἐν ἀγιότητος τρίβῳ, ὦφθης δέ, δοχεῖον χάριτος οὐρανόυ, νῦν ἡμεῖς, σκιρτῶντες τρέχοντες σοῖς λειψάνοις, καὶ ἰάσεις ἀπαντλοῦντες, ὦ Ἰωάννη, ὕμνους προσάγομεν.

Μεγαλυνάριον

Χαῖρε τῆς Χαλδίας θεῖος κρουνός, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἐτοιμότητος ἀρωγός, χαῖρε ἱερέων, ἡ δόξα Ἰωάννη, τὸ καύχημα ἀπάντων, φωστὴρ νεόφωτε.

Σχετικές συνδέσεις

1. [Ανακομιδή των Ιερών λειψάνων του Οσίου Ιωάννου του πρεσβυτέρου, του νέου χρυσοστόμου και ελεήμονος, εκ Χαλδίας Μικράς Ασίας](#)

Παραπομπές

1. [Ορθόδοξη Πορεία](#)
2. [VOUTSINASILIAS](#)